

YARGITAY KARARLARI

Yargıtay 3. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2020/10143

KARAR NO : 2021/2603

TÜRK MİLLETİ ADINA YARGITAY İLAMI

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : İSTANBUL ANADOLU 3. TÜKETİCİ MAHKEMESİ

TARİHİ : 28/12/2017

NUMARASI : 2016/1157 - 2017/2139

DAVACI : FİBA BANKA A.Ş.

DAVALI : ZUHAL AKSÜT

Taraflar arasındaki Tüketici Sorunları Hakem Heyeti Kararının iptali davasının yapılan yargılaması sonunda, İstanbul Anadolu 3. Tüketici Mahkemesinin 28/12/2017 tarihli ve 2016/1157 E.-2017/2139 K. sayılı kararı ile kesin olarak verilen hükmün Yüksek Adalet Bakanlığının 25/12/2019 tarihli ve 39152028-153.01-1130-2018-E. 1783/31898 sayılı yazılarına istinaden Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından 20/01/2020 tarih ve 2020/2504 sayılı yazısı ile kanun yararına bozulması istenilmekle, incelemenin evrak üzerinden yapılmasına karar verildikten sonra dosya incelenerek gereği konuşulup düşünüldü:

Y A R G I T A Y K A R A R I

Dava, davalının davacı bankadan aldığı kredi nedeniyle dosya masrafı ve benzeri adlar altında alınan bedelin iadesi için Sancaktepe Kaymakamlığı Tüketici Hakem Heyeti Başkanlığına yapılan başvuru üzerine, adı geçen heyet tarafından talebin kabulüne dair verilen 08/02/2016 tarih ve 2016/1785 sayılı kararın iptali istemine ilişkindir.

Mahkemece, davanın reddine, kesin olarak karar verilmiştir.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı, 20/01/2020 tarih ve 2020/2504 sayılı yazısı ile; davalı tüketici tarafından hakem heyetine yapılan başvurunun incelenmesi sırasında cevap vermeyen davacı bankanın kararın iptaline yönelik açtığı davada zamanaşımı def'ini ileri sürmesine rağmen, mahkemece davacı bankanın hakem heyetine savunma yaparak zamanaşımı def'inde bulunmadığı gibi hakem heyetinin de zamanaşımı def'ini resen dikkate alamayacağı gerekçesiyle zamanaşımı def'i dikkate alınmaksızın davanın reddine verilmesinin usul ve yasaya aykırı olduğunu ileri sürerek kanun yararına bozma isteminde bulunmuştur.

Özel hukukta teknik bir kavram olan zamanaşımı, bir hakkın kazanılmasında veya kaybedilmesinde yasanın kabul etmiş olduğu sürenin tükenmesi anlamına gelmektedir.

Hukuk Genel Kurulunun 06/04/2011 tarihli ve 2010/9-629 E.-2011/70 K. sayılı kararında sonradan ıslah yoluyla zamanaşımı def'inin ileri sürülebileceği kabul edilmiştir

Tüketici hakem heyetlerinin mahkeme statüsü bulunmamaktadır.(Anayasa Mahkemesinin 31/05/2007 tarih ve 2007/53 esas, 2007/61 karar sayılı kararı, Yargıtay 13. Hukuk Dairesi'nin E. 2015/10571 K. 2015/8738 sayılı kararı)

Öte yandan, 6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanunda ve 27/11/2014 tarihli ve 29188 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Tüketici Hakem Heyetleri Yönetmeliğinde, tüketici hakem heyetinde ileri sürülmeyen delil ve def'i'lerin mahkemede ileri sürülemeyeceğine dair bir düzenleme de bulunmamaktadır.

Bu durumda, mahkemece, davacı bankanın zamaşımı def'i incelenmeksizin yazılı şekilde karar verilmiş olması usul ve yasaya aykırı olduğundan, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına bozma isteminin kabulü gerekmektedir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına temyiz talebinin kabulü ile İstanbul Anadolu 3. Tüketici Mahkemesinin 28/12/2017 tarihli ve 2016/1157 E.-2017/2139 K. sayılı kararının 6100 sayılı HMK'nun 363/2. maddesi uyarınca sonuca etkili olmamak üzere kanun yararına **BOZULMASINA** ve gereği yapılmak üzere kararın örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na **GÖNDERİLMESİNE**, 11/03/2021 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.

ESAS NO : 2021/2075

KARAR NO : 2021/4855

T Ü R K M İ L L E T İ A D I N A Y A R G I T A Y İ L A M I

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : Selçuk Asliye Hukuk Mahkemesi

TARİHİ : 30/05/2018

NUMARASI : 2016/146- 2018/229

DAVACI : İsmail Çelek

DAVALI : Adnan Özden vd

DAVA TÜRÜ : Tapu İptali Ve Tescil

Taraflar arasında görülen ve yukarıda açıklanan davada yapılan yargılama sonunda Mahkemece, davanın reddine karar verilmiş olup, hükmün Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü tarafından kanun yararına bozulması istenilmesi üzerine, Dairece dosya incelendi, gereği düşünüldü.

KARAR

Davacı vekili, davacının, 212 ada 8 parsel sayılı taşınmazı davacının 12.06.1964 tarihinde haricen satın alarak bu tarihten itibaren taşınmaza nizasız, fasulasız, malik sıfatıyla zilyet olduğunu, anılan gayrimenkulün davacı adına tescilini talep etme hakkı doğduğunu ileri sürerek 212 ada 8 parsel sayılı taşınmazın tapu kaydının iptali ile davacı adına tesciline karar verilmesini istemiştir.

Davalılardan Ayşe Türkan, davanın reddini savunmuş; diğer davalılar beyanda bulunmamıştır.

İlk Derece Mahkemesince davanın reddine karar verilmiş, karara karşı davacı vekili tarafından istinaf yoluna başvurulmuş, Bölge Adliye Mahkemesince dava değeri itibarıyla istinaf sınırı altında kaldığı gerekçesiyle istinaf talebinin reddine kesin olarak karar verilmiş, davacı vekilince 27.05.2019 tarihinde kanun yararına bozma talep edilmesi üzerine Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğünce talep yerinde görülerek dava dosyası Dairemize gönderilmiştir.

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (HMK'nin) 363. maddesinin birinci fıkrasında "İlk derece mahkemelerinin kesin olarak verdikleri kararlar ile istinaf incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlarına ve bölge adliye mahkemesi hukuk dairelerinin ilk derece mahkemesi sıfatıyla kesin olarak verdikleri kararlar ile yine bu sıfatla verdikleri ve temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlarına karşı, yürürlükteki hukuka aykırı bulunduğu ileri sürülerek Adalet Bakanlığı veya Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından kanun yararına temyiz yoluna başvurulur." hükmü düzenlenmiştir.

HMK'nin 33. maddesi uyarınca maddi olayları ileri sürmek taraflara, hukuki nitelendirme yapmak ve uygulanacak kanun maddelerini belirlemek hakime aittir.

Eldeki davada, dava değeri 1.500,00 TL gösterilmek suretiyle, harcı da yatırılarak 212 ada 8 parsel sayılı taşınmaz hakkında tapu iptali ve tescil talep edildiği, yargılama aşamasında dava konusu taşınmazın gerçek değerinin belirlenmesi için keşif yapılmadığı anlaşılmaktadır. Her ne kadar dava değeri 1.500,00 TL olarak gösterilmiş ise de davanın gerçek değeri yargılama aşamasında belirlenmediğinden ve nitelik itibarıyla anılan taşınmazın değerinin istinaf kesinlik sınırının üzerinde olduğunun takdiri gerektiğinden, İlk Derece Mahkemesince verilen hükmün istinaf sınırı altında olduğundan bahsedilemez. Bundan ayrı, HMK'nin 33. maddesi uyarınca, davacı vekilince 27.05.2019 tarihinde bir haftalık temyiz süresi içinde sunulan dilekçenin 12.04.2019 tarihli Bölge Adliye Mahkemesi kararının temyizi olarak nitelendirilmesi ile ortada kesinleşmiş bir karar bulunduğundan bahsedilemeyeceğinden HMK'nin 363. maddesi uyarınca kanun yararına bozma koşulları gerçekleşmemiştir.

Tüm bu açıklamalar çerçevesinde davacı vekilinin 12.04.2019 tarihli Bölge Adliye Mahkemesi kararına ilişkin temyiz itirazlarının incelenmesinde; az yukarıda belirtildiği üzere İlk Derece Mahkemesi kararı istinaf sınırı altında kalmadığından Bölge Adliye Mahkemesince istinaf itirazlarının incelenmesi yerine yazılı şekilde istinaf dilekçesinin reddine karar verilmesi doğru olmamış, kararın bozulması gerekmiştir.

SONUÇ: Davacı vekilinin yazılı temyiz itirazları yerinde görüldüğünden kabulü ile Bölge Adliye Mahkemesinin 12.04.2019 tarihli istinaf isteminin reddine dair kararının **BOZULMASINA**, dosyanın, davacı vekilinin istinaf talebinin incelenmesi için İzmir Bölge Adliye Mahkemesi 16. Hukuk Dairesi'ne, kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü'ne gönderilmesine, peşin alınan temyiz harcının istek halinde temyiz edene iadesine, 08.06.2021 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.

ESAS NO : 2021/2076

KARAR NO : 2021/5412

**T Ü R K M İ L L E T İ A D I N A
Y A R G I T A Y İ L A M I**

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : Büyükçekmece 4. Aile Mahkemesi

TARİHİ : 06.04.2017

NUMARASI : 2017/14 - 2017/375

DAVACILAR : Hasan Ertürk vd.

DAVALI : Hüseyin Ertürk

DAVA TÜRÜ : Evlat Edinme

Taraflar arasında görülen ve yukarıda açıklanan davada yapılan yargılama sonunda Mahkemece, davanın kabulüne karar verilmiş olup hükmün Adalet Bakanlığı tarafından kanun yararına temyiz edilmesi üzerine, Dairece dosya incelendi, gereği düşünüldü.

K A R A R

Davacılar Hasan ve Mürşide Ertürk çifti dava dilekçelerinde, davalı Hüseyin'i evlat edinmelerine ve Hüseyin'in nüfus kayıtlarındaki anne-baba adı kısmına kendi adları olan Hasan ve Mürşide adlarının tescilini istemişler; davanın kabulüne dair verilen ve istinaf incelemesinden geçmeden kesinleşen Büyükçekmece 4. Aile Mahkemesinin 06.04.2017 tarihli ve 2017/14-2017/375 sayılı kararının, yürürlükteki hukuka aykırı olduğu gerekçesiyle Adalet Bakanlığı (Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü) kanun yararına temyizi istenildiğinden, dosyadaki bilgi ve belgeler okunup gereği düşünüldü:

Dava, Türk Medeni Kanunu'nun 313.maddesi kapsamında davacı eşler tarafından, davalı ergin kişinin evlat edinilmesi ile evlat edinilenin anne/baba adının evlat edinenlerin adları olarak nüfusa tescili istemine ilişkindir.

Taraflar arasında görülen evlat edinmeye ilişkin davada davanın kabulü ile davalı 26.02.1990 doğumlu Hüseyin'i davacılar Hasan ve Mürşide'nin evlat edinmesine, Hüseyin'in nüfus kayıtlarında anne-baba kısmına davacılar Hasan ve Mürşide'nin adlarının tesciline karar verildiği ve verilen kararın kanun yollarına başvurulmaksızın 17.07.2017 tarihinde kesinleştiği anlaşılmaktadır.

4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun 306. maddesinde "Eşler, ancak birlikte evlât edinebilirler; evli olmayanlar birlikte evlât edinemezler. Eşlerin en az beş yıldan beri evli olmaları veya otuz yaşını doldurmuş bulunmaları gerekir. Eşlerden biri, en az iki yıldan beri evli olmaları veya kendisinin otuz yaşını doldurmuş bulunması koşuluyla diğerinin çocuğunu evlât edinebilir." aynı Kanun'un 314/4.maddesinde ise, "Eşler tarafından birlikte evlât edinilen ve ayırt etme gücüne sahip olmayan küçüklerin nüfus kaydına ana ve baba adı olarak evlât edinen eşlerin adları yazılır." hükümlerine yer verilmiştir.

Dosya içerisindeki bilgi ve belgelerden; davacıların ilk evliliklerinin 28.09.1990 tarihinde boşanma ile sona erdiği, davacılardan Hasan'ın, davalı 26.02.1990 doğumlu Hüseyin'i Sakarya Aile Mahkemesinin 19.08.2004 tarihli ve 2004/815-1218 sayılı karar ile

tek başına evlat edindiği, evlat edinme kararının nüfus kayıtlarına tescil edildiği, davacıların 17.12.2009 tarihinde yeniden evlendikleri ve davalı Hüseyin'i birlikte evlat edinmek için incelemeye konu evlat edinme davasını açtıkları anlaşılmıştır.

1.Davacı Hasan, davalı Hüseyin'i daha önce kesinleşen mahkeme karar ile evlat edinilmiş olması ve diğer davacı eş Mürşide'nin eşi Hasan'ın evlatlığı Hüseyin'i evlat edinmesine Kanun cevaz verdiğinden açılan davada Hasan'ın hukuki yararı olmadığı için Hasan yönünden davanın usulden reddine karar verilmesi gerekirken yeniden evlat edinme kararı verilmesi,

2.Evlat edinilen Hüseyin 26.02.1990 doğumlu olup dava tarihi itibari ile ergin olduğundan TMK'nin 314/4.maddesine göre ayırt etme gücüne sahip olmayan küçüklerin nüfus kaydına ana ve baba adı olarak evlât edinen eşlerin adları yazılır amir hükmü karşısında nüfus kayıtlarına anne/baba adı olarak evlat edinenlerin adlarının yazılması,

Usul ve kanuna aykırıdır.

Kanun yararına bozma kararının, mahkemelerce verilen ve kanun yolundan geçmeden kesinleşen hükmün, usul ve kanuna aykırılığının tespitine münhasır olduğu, bozma ilamının sonuca etkili olmadığı, daha etkin olan 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun 318.maddesi kapsamında "Evlât edinme esasa ilişkin diğer noksanlıklardan biriyle sakatsa, Cumhuriyet savcısı veya her ilgili evlâtlık ilişkisinin kaldırılmasını isteyebilir." hükmü gereği evlâtlık ilişkisinin kaldırılmasını her ilgili veya Cumhuriyet savcısı tarafından mahkemeden istenebileceği unutulmamalıdır.

SONUÇ: Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Adalet Bakanlığının (Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü) teyiz itirazlarının kabulü ile hükmün 6100 sayılı HMK'nin 363. maddesi uyarınca sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına **BOZULMASINA** ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Adalet Bakanlığına gönderilmesine, 23.06.2021 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.

ESAS NO : 2021/2480

KARAR NO : 2021/5415

T Ü R K M İ L L E T İ A D I N A Y A R G I T A Y İ L A M I

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : İzmir 12. Asliye Hukuk Mahkemesi

TARİHİ : 13.09.2019

NUMARASI : 2019/351 - 2019/478

DAVACI : Duygu Korkmaz

DAVALI : Nüfus Müdürlüğü

DAVA TÜRÜ : Haklı Nedene Dayalı Ön Ad Ve Soyadı Değişikliği

Taraflar arasında görülen ve yukarıda açıklanan davada yapılan yargılama sonunda Mahkemece, davanın kabulüne karar verilmiş olup hükmün Adalet Bakanlığı tarafından kanun yararına temyiz edilmesi üzerine, Dairece dosya incelendi, gereği düşünüldü.

K A R A R

Davacı Duygu dava dilekçesinde, adının her ne kadar nüfus kaydında "Duygu" olarak kayıtlı ise de bu adı hiç kullanmadığı, gerek aile gerekse arkadaş çevresinde "Avcı" ismi ile bilinip çağrıldığı, bununla birlikte "Korkmaz" soyadından dolayı insanların kendisini korkusuz zannettiği, oysa çok korkak bir yapıya sahip olduğu, bu durumun psikolojik yapısıyla tezat oluşturduğunu ileri sürerek, "Duygu" olan adının "Duygu Avcı"; "Korkmaz" olan soyadının ise "Dabbetülarz" olarak değiştirilmesini istemiş; davanın kabulüne dair verilen ve istinaf incelemesinden geçmeden kesinleşen İzmir 12. Asliye Hukuk Mahkemesinin 13.09.2019 tarihli ve 2019/351 Esas, 2019/478 Karar sayılı kararının, yürürlükteki hukuka aykırı olduğu gerekçesiyle Adalet Bakanlığı (Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü) kanun yararına temyizi istenildiğinden, dosyadaki bilgi ve belgeler okunup gereği düşünüldü:

Dava, Türk Medeni Kanunu'nun 27.maddesi kapsamında haklı nedene dayalı ad ve soyad değişikliği istemine ilişkindir.

Taraflar arasında görülen nüfus kayıtlarındaki ad ve soyadın değiştirilmesine ilişkin davada davacının adının değiştirilmesinin yanında "Korkmaz" olan soyadının da "Dabbetülarz" olarak değiştirilmesine karar verildiği ve verilen kararın kanun yollarına başvurulmaksızın 06.08.2020 tarihinde kesinleştiği anlaşılmaktadır.

Öncelikle davacının "Korkmaz" soyadı yerine almak istediği ve mahkemenin de istem gibi kabul ettiği "Dabbetülarz" kelimesinin anlamı ve kökeni üzerinde durulması gerekmektedir. Kelime arapça kökenli olup kıyamette Deccal ile beraber zuhur edecek bir hayvan-ı mahsus olarak ifade edilmektedir. (Sami, Şemseddin; Kamus-i Türkî, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara 2019I sh:227)

2525 Sayılı Soyadı Kanunu'nun 3. maddesinde yabancı ırk ve millet isimlerinin soyadı olarak kullanılamayacağı belirtildikten sonra bu kanuna göre çıkarılmış bulunan 2891 Sayılı Soyadı Nizamnamesi'nin 7.maddesinde "yabancı ırk ve ulus adları soyadı olarak

kullanılmaz”, 10.maddesinde "umumi edeblere uygun olmayan veya gülünç veya iğrenç olan veya hakaret anlatan soyadları kullanılmaz ve yeniden takılamaz" yine aynı Nizamname'nin 5.maddesinde de "yeni takılan soyadları Türk dilinden alınır" hükümlerine yer verilmiş olup, davacının almak istediği soyadının anılan Yasa ve Tüzüğün sözü edilen hükümlerine aykırı olduğu gözetilmeden, "Korkmaz" olan soyadının "Dabbetülaz" olarak değiştirilmesine karar verilmiş olması usul ve kanuna aykırıdır.

Kanun yararına bozma kararının, mahkemelerce verilen ve kanun yolundan geçmeden kesinleşen hükmün, usul ve kanuna aykırılığının tespitine münhasır olduğu, bozma ilamının sonuca etkili olmadığı, daha etkin olan 5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanunu'nun 36/1-a.maddesindeki, "nüfus kayıtlarına ilişkin düzeltme davaları, düzeltmeyi isteyen şahıslar ile ilgili resmi dairenin göstereceği lüzum üzerine Cumhuriyet savcılar tarafından yerleşim yeri adresinin bulunduğu yerdeki görevli asliye hukuk mahkemesinde açılır." düzenlemesi ile 2891 Sayılı Soyadı Nizamnamesinin 10.maddesinde "7, 8, 9, 10 ve 11 inci maddelere aykırı olarak verilmiş adlar aile kütüklerine ve doğum tutanaklarına yazılmaz. Söz konusu maddelere aykırı olarak verilmiş olan adların değiştirilmesi için ilgili resmi dairenin göstereceği lüzum üzerine Cumhuriyet savcılar tarafından yerleşim yeri adresinin bulunduğu yerdeki görevli asliye hukuk mahkemesinde dava açılır." düzenlemeleri gereği ilgili idare olan nüfus müdürlüğünün göstereceği lüzum üzerine Cumhuriyet savcılar tarafından yerleşim yeri asliye hukuk mahkemesine açılacak dava ile 2525 Sayılı Soyadı Kanunu ile 2891 Sayılı Soyadı Nizamnamesine aykırı olan soyadın düzeltilmesinin istenebileceği unutulmamalıdır.

SONUÇ: Bu itibarla yukarıda açıklanan nederlerle Adalet Bakanlığının (Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü) temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün 6100 sayılı HMK'nin 363. maddesi uyarınca sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına **BOZULMASINA** ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Adalet Bakanlığına gönderilmesine, 23.06.2021 gününde oybirliğiyle karar verildi.

ESAS NO : 2021/2546
KARAR NO : 2021/5481

T Ü R K M İ L L E T İ A D I N A
Y A R G I T A Y İ L A M I

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : Ankara 15. Asliye Hukuk Mahkemesi
TARİHİ : 15.01.2019
NUMARASI : 2012/639-2019/36
ASIL VE BİRLEŞEN DAVADA DAVACI : Güzel Kaplan
ASIL VE BİRLEŞEN DAVADA DAVALILAR : Ömer Ünlü vs.
DAVA TÜRÜ : Ecrimisil

Taraflar arasında görülen ve yukarıda açıklanan davada yapılan yargılama sonunda Mahkemece, asıl ve birleşen davanın kısmen kabulüne, kısmen reddine karar verilmiş olup hükmün Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü tarafından kanun yararına temyiz edilmesi üzerine, Dairece dosya incelendi, gereği düşünüldü.

K A R A R

Davacı vekili, taraflara müşterek murisleri Yusuf Ünlü'den intikal eden 37645 ada 4 parsel sayılı taşınmaz üzerinde yer alan 6-11-14-15 ve 17 numaralı bağımsız bölümler ile 19-20-21-22 numaralı dükkan niteliğindeki bağımsız bölümlerin, davalılar tarafından kiraya verilmek veya kendileri tarafından kullanılmak sureti ile gelir elde edildiğini, elde edilen gelirden müvekkilinin miras payına düşen hissesinin davalılar tarafından müvekkiline verilmeyişini, bunun üzerine müvekkilinin Ankara 16. Noterliği'nin 16.02.1999 tarihli ve 04681 yevmiye numaralı ihtarnamesini keşide ederek davalıları intifadan men ettiğini, aynı zamanda 12.05.1999 tarihinde ortaklığın giderilmesi davası açıldığını öne sürerek, asıl davada 07.12.2007-07.12.2012 tarihleri arasında ilişkin olarak 10.000,00 TL birleşen davada ise 07.12.2012-06.02.2015 tarihleri arasında ilişkin olarak 6.000,00 TL ecrimisilin davalılardan müştereken ve müteselsilen tahsiline karar verilmesini talep etmiş, 18.05.2015 tarihli dilekçesi ile 6-11-14-15 ve 17 numaralı bağımsız bölümler yönünden birleşen davadan feragat ettiklerini beyan etmiştir.

Davalılar vekili, dava konusu taşınmazlardan 6-11-14-15 ve 17 bağımsız bölümlerde müvekkilinin malik olmadıklarını, 19-20-21- ve 22 numaralı bağımsız bölümlere ilişkin olarak da anılan dükkanların 1998 yılından bu yana boş olduğunu ve kiraya verilmeyişini öne sürerek, davanın reddini savunmuştur.

İlk Derece Mahkemesince, davacı tarafından davalılar aleyhine keşide edilen ihtarnameye rağmen davacının bu taşınmazlar üzerinde miras payından kaynaklanan haklarını kullanmasının engellendiği, intifadan men koşulunun dükkan niteliğindeki daireler açısından gerçekleştiği gerekçesiyle, asıl davanın kısmen kabulü ile, dava konusu dükkanlar yönünden 3.917,57 TL ecrimisil alacağının dava tarihi olan 07.12. 2012 tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte davalılardan müştereken ve müteselsilen alınarak davacı tarafa verilmesine, fazlaya ilişkin talebin reddine, birleşen davanın kısmen kabulü ile, dava konusu dükkanlar yönünden 2.141,35 TL ecrimisil alacağının dava tarihi olan 06.02.2015 itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte davalılardan müştereken ve müteselsilen alınarak davacı tarafa verilmesine, fazlaya ilişkin talebin reddine, birleşen dosyada 6-11-14-15 ve 17 nolu bağımsız bölümler açısından ecrimisil talebinin feragat nedeni ile reddine karar verilmiştir. Karara karşı davalılar vekili tarafından istinaf yoluna başvurulmuştur.

Bölge Adliye Mahkemesi tarafından yapılan istinaf incelemesinde; dava konusu edilen ve karara bağlanan miktar, kararın verildiği tarih itibarı ile öngörülen kesinlik sınırının altında kaldığından istinaf başvurusunun HMK'nin 352. maddesi uyarınca reddine kesin olarak karar verilmiştir.

Adalet Bakanlığı tarafından kararın kanun yararına bozulması istenmiştir.

Asıl ve birleşen dava paydaşlar arasında ecrimisil istemine ilişkindir.

Gerek öğretide ve gerekse yargısal uygulamalarda ifade edildiği üzere; ecrimisil, diğer bir deyişle haksız işgal tazminatı zilyet olmayan hak sahibinin, hak sahibi olmayan kötüniyetli zilyetten isteyebileceği bir tazminat olup, 08.03.1950 tarihli ve 22/4 sayılı İhtihadi Birleştirme Kararında; füzuli işgalin tarafların karşılıklı birbirine uygun iradeleri ile kurduğu kira sözleşmesine benzetilemeyeceği, niteliği itibarı ile haksız bir eylem sayılması gerektiği, haksız işgal nedeniyle oluşan zararın tazmin edilmesi gerekeceği vurgulanmıştır.

Ecrimisil, haksız işgal nedeniyle tazminat olarak nitelendirilen özel bir zarar giderim biçimi olması nedeniyle, en azı kira geliri karşılığı zarardır. Bu nedenle, haksız işgalden doğan normal kullanma sonucu eskime şeklinde oluşan ve kullanmadan kaynaklanan olumlu zarar ile malik ya da zilyedin yoksun kaldığı fayda (olumsuz zarar) ecrimisilin kapsamını belirler. Haksız işgal, haksız eylem niteliğindedir (Yargıtay Hukuk Genel Kurulu'nun 25.02.2004 tarihli ve 2004/1-120-96 sayılı kararı).

Belirlenmesi gereken diğer bir husus ise, TMK'nin 6. maddesi uyarınca iddia sahibinin iddiasını ispat ile yükümlü olup, ecrimisil isteğine ilişkin davalarda da, öncelikle davacının işgalin varlığını, süresini ve işgalli alanın miktarını kanıtlamasının gerektiği, diğer bir anlatımla Mahkeme tarafından kabul kararı verilebilmesi için, dava konusu taşınmazların, davalıların kullanımında olduğunun duraksamaya yer vermeyecek şekilde ispat edilmesi gerektiğidir.

Yukarıda açıklanan ilkeler ışığında somut uyuşmazlık incelendiğinde, davacının, dava konusu dükkanların davalılar tarafından kiraya verilme veya kendileri tarafından kullanılmak sureti ile gelir elde edildiğini öne sürerek ecrimisil talep ettiği ve dava dilekçesinde tanık deliline dayandığı, Mahkemece HMK'nin 140/5 maddesi uyarınca tanık isimlerinin bildirilmesi için kesin süre verildiği, ne var ki; davacı tarafca tayin olunan süre içerisinde tanık listesi ibraz edilmediği, dava konusu taşınmazların bulunduğu binada ikamet ettiğini beyan eden davalılar tanığının ise dükkanların uzun süredir boş olduğunu beyan ettiği, yine Mahkemece hükme esas alınan bilirkişi raporunda dükkanların boş olduklarının bildirildiği anlaşılmıştır.

Hal böyle olunca; Mahkemece, dava konusu taşınmazların davalılar tarafından haksız olarak işgal edildiği ispatlanamadığından, asıl ve birleşen davanın reddine karar verilmesi gerekirken, yazılı olduğu şekilde kısmen kabulüne karar verilmesi, yine reddedilen kısım yönünden kendilerini vekil ile temsil ettiren davalılar yararına vekalet ücreti takdir edilmemesi, usul ve yasaya aykırı olduğundan, Adalet Bakanlığının kanun yararına temyiz isteminin kabulüne karar vernek gerekmiştir.

SONUÇ: Yukarıda gösterilen nedenle, Adalet Bakanlığının kanun yararına temyiz isteminin kabulü ile; 6100 sayılı HMK'nin 363. maddesi uyarınca Ankara 15. Asliye Hukuk Mahkemesinin 15.01.2019 tarihli ve 2012/639 Esas, 2019/36 Karar sayılı hükmünün, hukuki sonuçlarına etkili olmamak kaydı ile kanun yararına **BOZULMASINA**; kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına gönderilmesine 24.06.2021 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.